

57 listarfólk luttaka á ólavsoðkuframsýningini

Føroysk list leitar lítið á nýggjar leiðir. Tó hava nøkur listarfólk broytt egnan stíl og innihald. Tað sum eyðkennir listarframsýningina eru landsløgini og býlingarnir

Tað er ikki bert met-undirteka, sum eyðkennir ólavsoðkuframsýningina í Listarskúlanum, men sanniliga eisini dygd.

Tilsamans eru 57 listarfólk umboðaði við ikki færri enn 190 verkum. Tey allar flestu hava verið umboðaði áður og so at siga allir fremstu listarmenn

spurningurin. Men ein listarmaður, sum ikki roynir, vil jú lættliga steðga upp.

Tað, sum hevur eyðkent málningarnar hjá Zachariasi, eru friðarlig landsløg — bygðaløg sum hava ligið í eini hugtakandi friðsælu eins og róligar einslittar flatur.

stórsligir fjallapartar í væl samansettum litum — og heldur traditionell bygðaløg. Men eisini hevur hann tvær menniskjaverur, sum eyðkendu verk hansara í fjør.

Torbjørn og Hans Pauli Olsen, sum júst hava gjørt eina mappu við fyra tekningum úr Kallsoynni,

luttaka við tekningum og skovmyndum. Hans Pauli tykist at vera framúr stinnur og livandi teknari.

Nakrar vovnar myndir skilja seg burtur úr. Tær hava Súsan av Skarði, Marianna Matras, Jórún Poulsen og Elisabeth Pike gjørt.

Ein onnur ung kvinna

Ingi Joensen, sum hevur fingið góð ummæli í donskum blaði, roynir seg innan foto-grafisku listina

luttekur fyrri fyrstu ferð. Tað er Gunnhild Isfeldt, sum hevur gjørt nokur fitt prent, ið boða frá meira.

Ingi Joensen skilur seg burtur úr. Hann hevur fingið útbúgving á listarhandverkaraskúlanum í Keypmannahavn og arbeiðir við foto-grafiskari list. Í donskum bløðum hevur hann fingið stak góð ummæli.

Sermerkt fyrri verk hansara eru tær reinu linjurnar og fráliku kompositionirnar — einstakir lutir í kontrast til størri flatur og skuggar. Tað tykist sum áhugin fyrri tí foto-grafisku listini ikki er stórur her — enn. Men Ingi hevur so vist okkum myndir sínar á fleiri ólavsoðkuframsýningum

— tann framsýningin, har vit kunnu meta um dygdina í føroyskari list undir einum.

Tað er ikki eksperimenterandi list sum eyðkennir framsýningina. Heldur ikki symbolsk, aktiverandi ella viðkomandi list, men harafturimóti náttúra, menniskjalýsingar og einstøk brot úr gerandisdegnum.

Ein so breið framsýning, sum stendur einum og hvørjum í boði at luttaka á, vil altíð verða misjovn. Tað sigur seg sjálvt, men hon visir, hvussu væl føroysk list tekur seg út.

Tað er Føroya Listarfelag, sum skipar fyrri framsýningini og Janus, Zacharias og Ingálvur hava skipað fyrri.

Zacharias Heinesen er við at broyta stíl

og - kvinnur okkara eru við.

Stíllur, sereykenni og litir kennast aftur hjá teimum flestu, men tó hava nøkur leitað sær — um ikki nýggjar — so aðrar vegir.

Tað kunnu vit t.d. siga um Frits Johannesen, Zacharias Heinesen, Jógvan Asbjørn Skaale og Sigrun Gunnarsdóttir.

Frá at hava verið meira og minni abstraktur er Frits nú meira jarðbundin við bygdamotivum og manspersónum í bylgjandi litum. Tað tykist sum um hann hevur slept tí meira og minni fyrhyrntu flatumum í skiftandi ljósspæli.

Um Frits, sum sjálvur er triði fuglfirðingurin á framsýningini, er meira heppin við tí nýggja sniðinum, ið nærum rennur yvir í tað naivistiska, er

Málningarnir eru nú óróligari og flaturar eru fleirlittar við stytri, grovum strokum. Hesin nýggi stíllurin hjá Zachariasi minnir nakað um stílin hjá Thomas Arge, men er ikki so samantrongdur.

Sigrun Gunnarsdóttir hevur áður vist m.a. nakrar sosial-realistiskar málningar. Á hesi framsýningini visir hon nokur landsløg, sum tykjast at vera inspireraði av naivistiskum málningarhátti, og málningar av børnum niðri við fjørana.

Málningarnir hjá Jógvan Asbjørni hava verið gjøgnumarbeiðir og hava havt eina vissa djúpd. Í dag kennast teir meira opnir. Somuleiðis hevur hann slept tí »Ingolf av Reyni-kenda stílinum.« Hann hevur verið á Kallsoynni og funnið sær inspiratió — høgir og

Millum allar framsýnararnar finnast Frimod Joensen og Janus Kamban

